

Budapest, 1899. január 5. – Budapest, 1978. október 14.

Értelmiségi családból származott. 1917–1919-ben, majd 1928–1929-ben a budapesti egyetemen tanult. 1921-ben a grazi egyetem matematika-fizika szakán fejezte be tanulmányait, 1924-ben bölcsészdoktori, 1929-ben Budapesten matematika-fizika szakos tanári oklevelet szerzett.

1918-ban belépett a KMP-be, a következő évben a nagyváradi direktórium tagja volt, ezért 1919-től 1922-ig Ausztriában élt. Hazatérése után mint kitiltott kommunista tanári vizsgáját nem tehette le. 1929-ig a Labor gyógyszervegyészeti gyárban kalkulátor, a Világ c. lap újságírója, több biztosító biztosítási matematikusa, óraadó egy leánygimnáziumban, majd a KSH díjnoka. 1926–1927-ben a romániai Giurgiuban matematikatanár és a bukaresti egyetemen tanársegéd. 1929-től budapesti gimnáziumokban is taníthatott. 1944-ben a dachau-i koncentrációs táborba hurcolták. 1945 nyarán tért haza, 1945-től a Műegyetemen a matematika magántanára. 1947. április és 1948. május között a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium politikai államtitkára volt. 1948-1950-ben a műegyetemi III. sz. matematikai tanszék, majd a vegyészmérnöki karon a matematika tanszék tanszékvezető egyetemi tanára. 1952-től az MTA Matematikai Kutatóintézetében dolgozott, 1956-tól osztályvezető, 1970-1972-ben intézetigazgató volt. 1948-tól jelentős szerepet játszott az Akadémia szovjet típusú átszervezésében. 1948-tól akadémikus, 1949-től rendes tag. 1948. november 17. és 1949. november 29. között igazgató, majd 1950. december 2-ig az MTA főtitkára. 1948-1949-ben a Magyar Tudományos Tanács főtitkára volt. 1951-ben Kossuth-díjat, 1970-ben Állami Díjat kapott. Belépett a Magyar Kommunista pártba, MDP, majd MSZMP tag volt.